

οδηγώ

οδηγώ, ρ. [<αρχ. ὀδηγώ], οδηγώ. **1.** υποδεικνύω σε κάποιον ή κάποιους τον τρόπο δράσης ή συμπεριφοράς, δίνω οδηγίες, συμβουλεύω: «λάθος τον οδηγείς τον άνθρωπο μ' αυτά που του λες || ο Σωκράτης με τη διδασκαλία του οδηγούσε τους νέους στο δρόμο της αρετής || ο φίλος του τον οδήγησε στον κόσμο των ναρκωτικών». **2.** λέγεται για κάτι που γίνεται αιτία και προκαλεί ένα αποτέλεσμα: «τα ναρκωτικά οδηγούν στο θάνατο || τα λεφτά δεν οδηγούν πάντα στην ευτυχία». **3.** στο γ' πρόσ. **οδηγεί**, λέγεται για κάτι που βγάζει, που καταλήγει σε συγκεκριμένο τοπικό σημείο: «αυτός ο δρόμος οδηγεί κατευθείαν στο Λευκό Πύργο || πού οδηγεί αυτός ο δρόμος;»·

- δεν οδηγεί πουθενά, βλ. λ. [πουθενά](#)·

- όλοι οι δρόμοι οδηγούν (στη Ρώμη), βλ. λ. δρόμος·

- τον οδήγησε στον τάφο, βλ. λ. [τάφος](#)·

- τον οδηγώ στα δικαστήρια, βλ. λ. [δικαστήριο](#)·

- τυφλός τυφλόν οδήγαγε κι ήσαν κι οι δυο τους λάκκο, βλ. λ. [τυφλός](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας